

În plus, hotărârea creează insecuritate juridică în ceea ce privește distincția dintre diferite categorii de măsuri procedurale referitoare la cerința ca un organ să prezinte documente confidentiale sau la împrejurările în care refuzul comunicării acestora ar putea fi utilizat împotriva persoanei în cauză (măsuri de organizare a procedurii și activități de cercetare judecătorească). În speță, Tribunalul a interpretat în mod greșit poziția Comisiei, întrucât aceasta nu a refuzat niciodată o astfel de comunicare. Comisia a explicat Tribunalului că nu putea prezenta documentele relevante în temeiul măsurilor de organizare a procedurii dispuse de Tribunal și că aștepta însă o activitate de cercetare judecătorească a completului de judecată.

Acțiune introdusă la 15 decembrie 2008 — Bactria și Gutknecht/Comisia

(Cauza T-561/08)

(2009/C 55/67)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: Bactria Industriehygiene-Service Verwaltungs GmbH (Kirchheimbolanden, Germania) și Jürgen Gutknecht (Kirchheimbolanden, Germania) (reprezentați: K. Van Maldegem și C. Mereu, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamanților

- Declararea acțiunii ca admisibilă și fondată;
- obligarea Comunității Europene la repararea prejudiciului suferit de reclamanți ca urmare a adoptării nelegale a articolului 6 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1896/2000 al Comisiei („Primul regulament de reexaminare”), precum și a Regulamentului nr. 2032/2003 al Comisiei („Al doilea regulament de reexaminare”) și a Regulamentului nr. 1451/2007 al Comisiei sau, în subsidiar, ca urmare a omisiunii Comisiei de a adopta măsurile necesare pentru a asigura că dreptul reclamanților la protecția informațiilor în temeiul Directivei privind produsele biocide („BPD”) este respectat și este protejat împotriva „parazitismului” în cursul programului de reexaminare, respectivul prejudiciu fiind estimat la o valoare totală de 3 912 569 EUR, sau obligarea la plata celorlalte sume care vor fi stabilite de reclamanți în cursul procedurii sau de Tribunal *ex aequo et bono*;
- în subsidiar, obligarea Comunității Europene, pe calea unei hotărâri interlocutorii, la repararea prejudiciului suferit și obligarea părților să prezinte Tribunalului, într-un termen rezonabil începând de la data hotărârii, date referitoare la valoarea despăgubirii convenite de părți sau, în lipsa unei înțelegeri, obligarea părților să prezinte Tribunalului, în același termen, pretențiile acestora însoțite de elementele detaliate pe care se bazează evaluarea lor;

- obligarea Comunității Europene la plata către reclamanți a unor dobânzi compensatorii cu o rată egală cu rata dobânzii de întârziere, începând cu data producerii prejudiciului;
- obligarea Comunității Europene la plata unor dobânzi de întârziere cu rata de 8 % sau cu o altă rată corespunzătoare ce urmează a fi stabilită de Tribunal, aplicată sumei care trebuie plătite începând cu data pronunțării hotărârii și până la plata efectivă și
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul acțiunii formulate, reclamanții solicită despăgubiri, în temeiul articolului 235 CE, pentru prejudiciul pretins suferit ca urmare a adoptării articolului 6 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1896/2000 al Comisiei din 7 septembrie 2000 ⁽¹⁾ privind prima fază a programului prevăzut la articolul 16 alineatul (2) din Directiva 98/8/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind comercializarea produselor biodestructive ⁽²⁾, precum și a Regulamentului nr. 2032/2003 al Comisiei ⁽³⁾ și a Regulamentului nr. 1451/2007 al Comisiei ⁽⁴⁾.

În subsidiar, reclamanții solicită despăgubiri pentru prejudiciul pretins suferit ca urmare a omisiunii Comisiei de a asigura respectarea dreptului privind protecția informațiilor acordat notificatorilor în temeiul articolului 12 din Directiva 98/8/CE. Reclamanții susțin în continuare că prejudiciul pe care l-au suferit ca urmare a conduitei nelegale a Comisiei este reprezentat de o reducere semnificativă a valorii întreprinderii primei reclamante și de câștigul pe care prima reclamantă l-ar fi realizat (*lucrum cessans*) prin vânzarea produselor biocide în cauză și a substanțelor active conținute în aceste produse biocide în lipsa intervenției Comunității.

În plus față de prejudiciul pe care al doilea reclamant pretinde că l-a suferit în calitate de acționar și, prin urmare, de proprietar al întreprinderii primei reclamante, acesta susține ca și-a pierdut și mijloacele de subsistență. În final, reclamanții solicită acordarea de dobânzi compensatorii cu o rată egală cu rata dobânzii de întârziere, începând cu data producerii prejudiciului pretins suferit.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1896/2000 al Comisiei din 7 septembrie 2000 privind prima fază a programului prevăzut la articolul 16 alineatul (2) din Directiva 98/8/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind produsele biocide (JO L 228, p. 6, Ediție specială, 03/vol. 4, p. 202).

⁽²⁾ Directiva 98/8/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998 privind comercializarea produselor biodestructive (JO L 123, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 24, p. 67).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 2032/2003 al Comisiei din 4 noiembrie 2003 privind a doua etapă a programului de lucru de 10 ani prevăzut la articolul 16 alineatul (2) din Directiva 98/8/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind introducerea pe piață a produselor biocide și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1896/2000 (JO L 307, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 51, p. 39).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 1451/2007 al Comisiei din 4 decembrie 2007 privind a doua etapă a programului de lucru de 10 ani prevăzut la articolul 16 alineatul (2) din Directiva 98/8/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind introducerea pe piață a produselor biocide (JO L 325, p. 3).